

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUCHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

DIN DUMINICA FLORIILOR SPRE SĂPTĂMÂNA PĂTIMIRILOR

DUMINICA 6-A DIN POST

(a Floriilor)

(†) INTRAREA ÎN IERUSALIM
A DOMNULUI

Toată lumea de Paști se pregătește făcând o curățenie de primăvară. Dar noi, creștinii, nu trebuie să rămânem în zona derizoriului, ci noi trebuie, alături de Mântuitorul Iisus Hristos, să urmăm un pelerinaj imaginar care poate fi pentru fiecare o sursă autentică de curățire sufletească. Evenimentele din ultimele zile ale Mântuitorului pot genera, prin dramatismul și semnificația lor, o trăire spirituală intensă, cu efect vizibil asupra perspectivei vieții celui care acceptă acest pelerinaj.

Tabloul Duminicii Floriilor conține episodul intrării triumfale a Domnului în Ierusalim. Stârniți de învierea lui Lazăr, oamenii sunt nerăbdători să-L vadă pe Domnul Vieții.

Iisus vine din Betania, situată la aproximativ 3 km de Ierusalim. La grupul ucenicilor se alătură pelerinii care vin la Templu cu ocazia Paștelui. Procesiunea se oprește pe coama Muntelui Măslinilor, aflat la est de Ierusalim.

În fața tuturor se întinde Ierusalimul. Întregul complex al Templului alcătuia o priveliște copleșitoare asupra vizitatorilor. Pe fața Mântuitorului apare un nor de înfrustrare. În fața Sa era grădina Ghetsimani, iar dincolo, Golgota, care în scurtă vreme avea să devină locul morții Sale. Dar nu propria Sa moarte îl îndurera pe Iisus, ci respingerea Sa de către poporul lui Său.

Ierusalimul se pregătea de sărbătoarea pascală. În data de 10 Nissan se alegea mielul care era sacrificat după câteva zile, mai exact în data de 16 Nissan. Exact ca în cazul alegerii mielului pentru Paște, iudeii tocmai își aleseseră Mielul pe care aveau să-L sacrifice mai târziu, pe 16 Nissan, adică Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii.

Iisus era trist pentru că a văzut cu ochii lui cum Ierusalimul căzuse din credința în Fiul lui Dumnezeu.

În timp ce mulțimea era veselă, El era trist și chiar a plâns când S-a apropiat de Cetate. Știa că în Ierusalim nu I se pregătește tronul, ci crucea și mormântul. A voit, așadar, să ne arate cât de trecătoare și deșartă este mărirea lumească, spre a lua aminte și noi să nu ne atașăm de cele de aici.

Așadar și noi, atunci când suntem sănătoși și ne merge bine sau avem cumva o funcție importantă, suntem căutați de multă lume sau suntem lăudați. Dacă se întâmplă să ne îmbolnăvim, să cădem în sărăcie, să ne pierdem funcția, mulți din cei care ne aduceau osanale ne uită repede, ne ocolesc, ne vorbesc de rău, ne disprețuiesc, ne ocărăsc, semețindu-se în fel și chip asupra noastră. Cuvântul „osana” înseamnă „ajută-ne”.

După intrarea triumfală în Ierusalim, pentru că era deja seara târziu, Iisus S-a dus spre Betania împreună cu cei doisprezece. Se pare că Mântuitorul nu înnoptă în cetate, ci „ori de câte ori se făcea târziu, Iisus și ucenicii Lui ieșeau afară din cetate” (Marcu 11, 19).

Luni dimineața, la ieșirea din Betania,

lui Iisus I se face foame. Trece pe lângă un smochin ce părea a fi plin de rod, dar care în realitate se dovedește doar o coroană înșelătoare de frunziș. Și Iisus blestemă pomul. Parabola smochinului (Luca 13, 6-9), pe care Domnul o spusese cu ceva vreme înainte, are legătură cu acest episod din dimineața zilei de luni. Blestemul smochinului devine un act sau o parabolă profetică ilustrativă pentru poporul iudeu, care nu dezvoltase adevăratele roade – mila, umilința și dragostea – ci doar aroganță spirituală și pretenții de neprihănire: „În vremea aceea, zice Domnul, ... când vor fi pedepsiți, ... nu vor mai fi struguri în vie, nu vor mai fi smochine în smochin, iar frunzele se vor veșteji” (Ieremia 8, 1-13).

Tot luni are loc cea de-a doua curățare a Templului. Imensa curte interioară, ce includea altarul de jertfă, precum și curtea femeilor, deveniseră locul de tranzacționare a mărfurilor și animalelor necesare cultului. Demnitarii Templului, în goana lor după câștig, tranzacționau iertare prin negoțul de animale. Domnul rostește un cuvânt valabil până astăzi: „Casa Mea, casă de rugăciune se va chema, iar voi o faceți peșteră de tâlhari!” (Matei 21, 13) ❀

Părintele Dinu

SEMNIȚAȚIA SĂRBĂTORII FLORIILOR SAU A INTRĂRII DOMNULUI ÎN IERUSALIM

Astăzi prăznuim Floriile sau Duminica Stâlpărilor, cea mai importantă sărbătoare care vestește Paștele, amintind intrarea lui Iisus în Ierusalim. Duminica Floriilor sau a Stâlpărilor - ramurile de palmier sau finic cu care a fost întâmpinat Iisus în Ierusalim - este una dintre cele 12 sărbători împăratești din cursul anului bisericesc. Menționată pentru prima dată în secolul al IV-lea, sărbătoarea Intrării Domnului în Ierusalim, orașul unde a și început să fie sărbătorită, a cuprins, în scurt timp, întreaga lume creștină. Strâns legată de minunea învierii lui Lazăr din Betania, această duminică îi pregătește pe credincioșii ortodocși pentru bucuria pe care o aduce biruința lui Hristos asupra morții din duminica următoare, cea a Învierii.

Totodată Floriile deschid săptămâna cea mai importantă pentru pregătirile de Paști, cunoscută sub numele de Săptămâna Mare, după cele 40 de zile de post. Din punct de vedere liturgic, din această zi începe Săptămâna Pătimirilor, în amintirea cărora în biserici se oficiază în fiecare seară Deniile, slujbe prin care credincioșii îl petrec pe Hristos pe drumul Crucii, până la moarte și Înviere.

De Florii se mănâncă pește, fiind a doua dezlegare din postul Paștelui, după cea din ziua Bunei Vestiri.

Duminica Floriilor este precedată de Sâmbăta lui Lazăr, în care zi Iisus Hristos îl învie pe Lazăr, la patru zile de la moarte. După această minune, mulțimile strânse la porțile cetății l-au întâmpinat cu flori și l-au aclamat pe Mântuitor, la intrarea în Ierusalim.

Sâmbăta din ajunul sărbătorii este cunoscută și ca Moșii de Florii, când se fac pomeniri pentru sufletele celor decedați, încheindu-se acum Sărindarele, adică pomenirea morților făcută în fiecare sâmbătă din Postul Mare.

Sărbătoarea Floriilor este una de bucurie pentru întreaga creștinătate, dar știm că zilele ce urmează sunt unele ale tristeții.

În fiecare an de Florii se fac procesiuni, acestea rememorând intrarea triumfală a lui Iisus Hristos în Ierusalim, după ce cu o zi înainte îl înviase pe Lazăr din morți. Mulțimea era atât de uimită de minune, încât era convinsă că a venit vremea regelui prevestit de profeți. „Osana!” îi strigă pruncii, iar oamenii adunați pe drum aștern în fața Domnului hainele lor și vin să-L întâmpine cu ramuri de finic. Bland și smerit, Iisus intră în cetate pe mînzul asinei. Acum, peste veacuri, pelerinii refac, pe jos, drumul triumfal, cu tristețea care premerge Pătimirile Domnului, dar și cu bucuria care prevestește Învierea Sa.

În prescripțiile iudaice se arăta că

fiecare evreu trebuie să meargă măcar o dată pe an la Templul din Ierusalim, pentru a aduce jertfe lui Dumnezeu. Venirea lui Iisus cu o săptămână înainte de patimile Sale și de Învierea Sa din morți au fost profețite cu mai bine de patru sute de ani înainte de Sfântul Proroc Zaharia, prin cuvintele „Bucură-te foarte fiica Sionului, veselește-te fiica Ierusalimului, căci iată Împăratul tău vine drept și biruitor, smerit și călare pe asin, pe mînzul asinei”. (Zaharia 9, 9)

La început, Duminica Stâlpărilor a fost ținută numai de comunitatea creștină din Ierusalim. Având un caracter local, nefiind cunoscută și de alte biserici, sărbătoarea nu figurează în rândul celorlalte enumerate în Constituțiile Apostolice, document elaborat spre sfârșitul secolului al IV-lea. Este menționată însă de către Sfântul Ioan Gură de Aur (†407), de Sfântul Epifanie de Salamina (†403), de Sfântul Chiril al Alexandriei (†444), care au scris omilii la această sărbătoare, precum și de pelerina spaniolă, Egeria, care o descrie în jurnalul său de călătorie la Locurile Sfinte.

Din Ierusalim, sărbătoarea Duminicii Stâlpărilor a trecut mai întâi în Egipt, apoi în Siria și în Asia Mică. În secolul al V-lea era celebrată deja în capitala imperiului, Constantinopol, unde împăratul și curtea sa participau la procesiunea solemnă ce avea loc în Duminica Intrării în Ierusalim. Mulțimea credincioșilor purta atât ramuri de finic, cât și de măslin și de liliac. Pe tot parcursul procesiunii care se desfășura pe străzile orașului, credincioșii intonau frumoase cântări compuse de iconografi precum Andrei Criteanul, Teodor Studitul sau Iosif Studitul. Obiceiul ca însuși conducătorul să participe la procesiunea din Duminica Floriilor a fost urmat și de curțile domnești din Țările Române.

În timpul secolelor al VI-lea și al

VII-lea, sărbătoarea se răspândește și în Occident, fiind menționată de Isidor de Sevilia (636). Tot în această perioadă se introduce și binecuvântarea ramurilor de finic, aduse de credincioși la biserică, iar procesiunea se mută dimineața.

Intrarea lui Iisus în Ierusalim este relatată de toți cei patru evangheliști. Noul Testament relatează faptul că apostolii au întins hainele lor pe asin, pe ele șezând Mântuitorul în timpul acestei procesiuni. Acest gest a fost interpretat de Sfinții Părinți ca fiind mărturisirea faptului că învățătura apostolilor va aduce la ascultare toate neamurile de pe pământ. Hainele Sfinților Apostoli simbolizează noua haină pe care o îmbracă oamenii, haina Sfântului Botez.

După modelul mulțimii din cetatea Ierusalimului, care L-a întâmpinat pe Mântuitor cu frunze de palmier, Biserica Ortodoxă a rânduit ca, după săvârșirea Sfintei Liturghii, să se sfințească ramurile de salcie aduse de credincioși. Slujitorii Bisericii citesc rugăciuni de sfințire a salciei, ținând în mâini aceste ramuri înmugurite, cu lumânări aprinse, ca simbol al biruinței vieții asupra morții, fiind cunoscut faptul că salcia are o putere mare de regenerare.

Semnificația creștină a acestei zile este una foarte puternică, reprezentări ale lui Hristos intrând în oraș călare pe un măgar fiind întâlnite frecvent în iconografie.

Creștinii prăznuiesc Intrarea Mântuitorului în Ierusalim participând la Sfânta Liturghie, împodobind cu ramuri de salcie sfințită icoanele, ușile și ferestrele gospodăriilor lor și păstrând rânduiala postului. Aceste ramuri sfințite se păstrează peste an, fiind folosite cu credință la tămăduirea diferitelor boli. Oamenii obișnuiesc și să înfigă aceste ramuri în straturile proaspăt semănate, să le pună în hrana animalelor sau să le așeze pe morminte. ❀

ÎMPREUNĂ-CĂLĂTORI SPRE ÎNVIERE

Săptămâna Mare este cea mai intensă săptămână din anul bisericesc din punct de vedere spiritual, atât al eforturilor noastre, cât și al mijlocirii pe care Biserica o face pentru credincioși. În fiecare seară a săptămânii, începând cu seara din Duminica Floriilor și până în dimineața Sâmbetei, sunt Deniile. În fiecare zi parcurgem, împreună cu Mântuitorul Iisus Hristos, drumul Său spre Patimi.

Doresc să vă invit să fim aici, în biserică, în fiecare zi, să ne întristăm împreună în această Săptămână Mare și să ne bucurăm împreună la Sfintele Paști. Să luăm aminte la timpul scurt pe care îl avem pentru momentele importante ale vieții noastre, iar întâlnirea cu Dumnezeu este mai

importantă decât toate. Am „pierdut” doi ani în această pandemie nefiind la biserică duminică de duminică și sărbătoare de sărbătoare. Să nu uităm de Postul Paștelui și Învierea din anul 2020!

Vremurile sunt tulburi, noi - nedumeriți de rostul și viitorul acestei lumi. Doar în Hristos suntem adevărați și desăvârșiți, ne aflăm menirea, ne găsim răspunsurile.

Vă împărtășesc o bucurie pe care ne-o face biserica: anul acesta revenim cu o

nouă serie a suplimentului „Săptămânii Patimilor”. În fiecare seară vă așteaptă numărul de Denii, în care veți găsi semnificațiile zilei, tâlcuirea evenimentelor biblice, rânduielile și slujbele din această săptămână. Să ne petrecem deci timpul pregătindu-ne în primul rând sufletul pentru Paști și mai apoi pe cele materiale pentru trup. Cu siguranță vom fi mai câștigați noi și familiile noastre.

Săptămână cu folos duhovnicesc! ❖

Un nou diacon în Parohia Șerban Vodă

De la data de 1 aprilie 2022, locul de diacon, vacantat prin plecarea părintelui Cristian Filiuță din biserică noastră, a fost luat în primire de diaconul Marinela Laurențiu Marcu.

În data de 3 aprilie 2022, în Duminica Cuviosului Ioan Scărarul, părintele diacon Laurențiu Marcu a slujit la prima Sfântă Litughie. Ne-a bucurat cu prezența sa discretă și atentă și cu glasul său plăcut. La sfârșitul slujbei, părintele paroh Dinu Pompiliu a ținut să-l prezinte enoriașilor, în câteva cuvinte schițându-i pregătirea și activitatea pe care a desfășurat-o până acum.

O facem și noi, considerând că este necesar să-i cunoașteți preocupările și traseul profesional.

De loc din Mun. Focșani, Jud. Vrancea, a urmat și finalizat aici studiile primare și gimnaziale. A absolvit apoi studiile liceale și universitare în Arhiepiscopia Iașilor. Este absolvent al Seminarului Teologic Sf. Ioan Iacob din Dorohoi, jud. Botoșani și absolvent al Facultății de Teologie Ortodoxă Dumitru Stăniloae din Iași și al Facultății de Drept-Științe Juridice a Univ. Petre Andrei din Iași.

Apoi a făcut studii postuniversitare (Master în Teologie) la Boston, USA (Holy Cross Greek Orthodox School of Theology), cu binecuvântarea Preafericitului Părinte

Patriarh Daniel.

Din anul 2010 lucrează la Editurile Patriarhiei Române, în prezent fiind redactor-șef al Revistei „Biserica Ortodoxă Română”, Buletinul oficial al Patriarhiei Române.

Este căsătorit din anul 2018 cu doamna diaconiță Andra-Daniela, medic specialist Pediatrie la Institutul Clinic Fundeni și asistent universitar la Universitatea de Medicină și Farmacie din București

A fost hirotonit diacon în anul 2020 și a slujit, până acum, la Parohia Apostol din cadrul Protoieriei Sector 3 Capitală.

Să adăugăm că este psalt în grupul Tronos al Catedralei Patriarhale din 2018.

Îi urăm multe împliniri în noua slujire și, ca și părintelui Vlad Mândru, îi dorim să urce pe fiecare treaptă a desăvârșirii duhovnicești, iar lucrarea misionară și sfințitoare, vocația lor, cea la care Dumnezeu i-a chemat, să fie împlinită și confirmată. ❖

Minunată și frumoasă

*Minunată și frumoasă dimineață de Florii,
tu ne-ai răsărit întâii măștișori de bucurii!*

*– Când atunci treceai, Iisuse, albul inimilor prag,
curăția și lumina Te întâmpinau cu drag.*

*Și în ochii care limpezi străluceau, puteai să știi
cât de fericiți, Iisuse, suntem toți, văzând că vii.*

*Astăzi, plini de nerăbdare să Te urce pe-alt calvar,
parcă numai vânzătorii Te așteaptă să vii iar.*

*Ți se-aștern, Iisuse-n cale chiar și astăzi măștișori,
dar privirea Ta acum nu e cea de alte ori.*

*Cât de bine vezi că astăzi cei ce-Ți cântă nu Te știu,
că n-au ochii strălucire și că-n inimi e pustiu...*

*Că nu-i milă, nici căință, nici dorința lor măcar,
că iubirea se-ntâlnește tot mai rece și mai rar.*

*Că-s în suflete păcate și-s în inimi răutăți,
de aceea bucuria nu-i acum ca alte dăți.*

*Că-n păcate se scufundă omenirea mai afund,
stricăciunea și desfrăul nici măcar nu-și mai ascund.*

*Și de-aceea, o, Iisuse, când la noi cobori Tu azi,
parcă fața Ta e tristă, parc-ai lacrimi pe obraz.*

Traian Dorz

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 17 - 24 APRILIE 2022

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 17.04	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 6-a din Post (a Floriilor) - (†) Intrarea Domnului în Ierusalim - Utrenia, Sfânta Liturghie
	18 ⁰⁰ -20 ⁰⁰	Denie / Utrenia zilei de luni
Luni 18.04	08 ⁰⁰ -10 ⁰⁰	Taina Spovedaniei
	18 ⁰⁰ -20 ⁰⁰	Denie / Utrenia zilei de marți
Marți 19.04	08 ⁰⁰ -10 ⁰⁰	Taina Spovedaniei
	18 ⁰⁰ -20 ⁰⁰	Denie / Utrenia zilei de miercuri
Miercuri 20.04	08 ⁰⁰ -10 ⁰⁰	Taina Spovedaniei
	18 ⁰⁰ -20 ⁰⁰	Denie / Utrenia zilei de joi
Joi 21.04	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie
	18 ⁰⁰ -22 ⁰⁰	Denia celor 12 Evanghelii / Utrenia zilei de vineri
Vineri 22.04	10 ⁰⁰ -18 ⁰⁰	Scoaterea Sfântului Epitaf și trecerea pe sub Sfânta Masă (Zi aliturgică)
	18 ⁰⁰ -20 ⁰⁰	Denia Prohodului Domnului / Utrenia Sâmbetei Mari
	20 ⁰⁰ -22 ⁰⁰	Procesiune în jurul bisericii
Sâmbătă 23.04	07 ⁰⁰ -10 ⁰⁰	Împărtășirea copiilor
	08 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Pregătirea Sfântului Paști / Curățenie în biserică
	23 ³⁰	Canonul Sâmbetei Mari
Duminică 24.04	00 ⁰⁰ -01 ⁰⁰	Slujba Învierii Domnului - Veniți de luați lumină!
	01 ⁰⁰ -03 ⁰⁰	Sfânta Liturghie
	12 ⁰⁰ -13 ⁰⁰	Vecernia Paștilor – „A doua Înviere”

SĂPTĂMÂNA MARE, CEA MAI IMPORTANTĂ ÎNAINTEA SFINTELOR PAȘTI

În Duminica Floriilor se încheie cele patruzeci de zile ale Postului Mare. Din această seară intrăm într-o nouă săptămână de post, de rugăciune și reculegere sufletească. Este Marea Săptămână a Sfințelor, Înfricoșătoarelor și Mântuitoarelor Patimi ale Domnului nostru Iisus Hristos. Timpul acesta este cel mai prețios din tot cursul anului bisericesc și de aceea, încă din vechime, fiecăreia dintre zilele acestei săptămâni i s-a dat numele de „mare și sfântă”, pentru măreția lucrurilor ce s-au săvârșit într-însele.

Egipt, preînchipuire a lui Hristos, vândut de Iuda. Pomenim și smochinul neroditor, blestemat de Hristos să se usuce pentru că nu avea rod. Ca să înțelegem că Dumnezeu este atât iubire cât și dreptate, la Judecata de apoi va răsplăti pe unii și va pedepsi pe cei ce nu au rodit.

❖ **Marți** (la Denia de luni seara) se face pomenirea celor zece fecioare, cinci având doar candelă fără ulei, iar cinci având și candelă și ulei. Candela fără ulei reprezintă realizarea de sine în totală nepăsare de ceilalți. Candela cu ulei reprezintă evlavia însoțită de milostenie.

❖ **Miercuri** (adică la Denia de marți seara) se face pomenirea femeii păcătoase care a spălat cu lacrimi și a uns cu mir picioarele Mântuitorului, înainte de Patima Sa, ca simbol al pocăinței și îndreptării omului păcătos. Miercuri este ziua în care Iuda L-a vândut pe Hristos fariseilor, pe treizeci de arginți.

❖ **Joi Patimilor** (Denia de miercuri seara) este închinată amintirii a patru evenimente deosebite din viața Mântuitorului, pomenite la Denia de miercuri seara: spălarea picioarelor ucenicilor, ca pildă de smerenie, Cina cea de Taină la care Mântuitorul a instituit Taina Sfintei Euharistii, rugăciunea arhierescă și începutul pătimirilor prin vinderea Domnului.

❖ **Vineri** (la Denia de joi seara) se citesc cele 12 Evanghelii. În Vinerea Mare se face pomenirea sfințelor, înfricoșătoarelor și mântuitoarelor Pătimi ale Mântuitorului și mărturisirea tâlharului celui recunoscător care a dobândit raiul.

❖ **Sâmbătă** (la Denia de vineri seara) prăznuim îngroparea lui Hristos cu trupul și pogorârea la iad cu sufletul, pentru a ridica din stricăciune pe cei din veac adormiți. De aceea, la Denia din seara de vineri participăm la Prohodul Domnului.

Slujbe și rânduieli în Săptămâna Mare

În Săptămâna Mare, cântările Triodului devin tânguitoare, ele întărind pocăința și durerea sufletească, prezente și în rânduiala slujbelor și în sufletele credincioșilor. Luni, marți și miercuri dimineața se săvârșesc Ceasurile, Obed-

nița și Vecernia unită cu Liturghia Darurilor mai înainte sfințite. La mănăstiri se citesc zilnic Stâlpii Evangheliilor.

În Sfânta și Marea Joi, dimineața, se citesc Ceasurile (3, 6 și 9), apoi Obednița și Vecernia unită cu Liturghia Sf. Vasile cel Mare. La rânduiala proscomidiei din această zi, preotul scoate încă un Sfânt Agneț, pentru împărțirea bolnavilor și a pruncilor din tot cursul anului. După Rugăciunea amvonului, în unele mănăstiri și catedrale chiriarhale se săvârșește slujba spălării picioarelor, care este o cutremurătoare evocare și actualizare a spălării picioarelor ucenicilor de către Mântuitorul Iisus Hristos.

Joi seara se săvârșește Denia celor 12 Evanghelii, numită în cărțile de cult „Slujba Înfricoșătoarelor Patimi”. Sf. Evanghelie este așezată pe analog în fața ușilor împărătești, iar Sf. Cruce este scoasă și așezată în mijlocul bisericii.

În Vinerea Mare, Hristos a fost răstignit și a murit pe cruce pentru răscumpărarea neamului omenesc de sub jugul păcatului strămoșesc. De aceea, Vinerea Mare este zi de post negru și zi aliturgică. Se citesc Ceasurile Împărătești în liniște profundă, tăcere și tristețe așteptând, la vremea prânzului, scoaterea Sf. Epitaf. Acesta se aduce în mijlocul bisericii în sunet de clopot, iar credincioșii vin cu flori, aprind lumânări și trec pe sub Sf. Epitaf, arătând prin aceasta că se fac următori Mântuitorului Hristos - mor împreună cu Hristos, trec și ei prin mormânt, ca să ajungă la Înviere și viață.

Denia de vineri seara reprezintă slujba înmormântării Domnului nostru Iisus Hristos. Se cântă Prohodul, Binecuvântările Învierii și se face procesiunea înconjurării bisericii de către preoți și credincioși cu Sf. Epitaf. Apoi Sf. Epitaf este așezat pe Sfânta Masă și se rostesc Paremiile, Apostolul și Evanghelia. De sâmbătă dimineața, veșmintele preotului și acoperămintele bisericii se schimbă cu cele de culoare luminoasă, iar credincioșii fac ultimele pregătiri pentru sărbătoarea cea mare, Învierea Domnului. ❀

De acum ne pregătim pentru marele praznic al Învierii, pentru a primi și a simți cum se cuvine această mare bucurie a Ortodoxiei. Asprim postul și participăm la slujbele speciale, rânduite de Biserică în această perioadă. Nimeni deci să nu piardă această Sfântă Săptămână ocupându-se mai mult de cele ale lumii decât de propria luminare și înțelegerea curatei jertfe a Mântuitorului și Învierii Sa.

Timp de 40 de zile am fost îndemnați a săvârși această călătorie a postului și, din rânduiala slujbelor, ni s-a cerut să fim mai râvnitori prin pocăință, rugăciune, smerenie, post și prin alte virtuți. În Săptămâna Pătimirilor ni se cere să arătăm roadele faptelor din timpul „alergării celor 40 de zile” și să primim pe Hristos la Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie din noaptea Învierii.

Postul în Săptămâna Mare

Postul Mare se termină în seara de vineri a săptămânii a VI-a. Din Sâmbăta lui Lazăr postul dobândește o dimensiune nouă, din ascetic devine euharistic. Din această seară, de la Vecernie, începem Săptămâna Mare. Dacă putem, în această săptămână gustăm numai pâine, sare, legume și apă. Dezlegare la untdelemn și vin avem numai Joi. În Vinerea și Sâmbăta Mare nu se gustă nimic până seara. Dacă nu putem posti atât de aspru, vom căuta să ținem post după putere și potrivit sfatului duhovnicului.

Ce sunt Deniile?

Ele sunt de fapt utrenii ale zilei următoare și se săvârșesc în fiecare seară de duminică până vineri. Slujbe specifice Postului Mare, denumirea lor vine de la slavonescul „vdenie” - priveghere sau slujbă nocturnă.

❖ **Luni** - la Slujba de duminică seara - Biserica ne aduce aminte de Patriarhul Iosif care a fost vândut de frații săi în